

RECHTSPRAAK

Onvoorwaardelijke indexatieregeling ABP is sinds invoering WPA gewijzigd in een voorwaardelijke indexatieregeling. Gesteld noch gebleken dat ABP in strijd met regelgeving heeft gehandeld. Handelen ABP niet in strijd met eigendomsrecht werknemer.

Feiten

Werknemer werkte vanaf 1 september 1966 bij PTT en vanaf 1 september 1979 bij ABP. Vanaf 1 september 1996 tot en met 1 maart 2010 was werknemer actief deelnemer in het pensioenfonds van ABP. Met ingang van 1 maart 2010 is hij gepensioneerd en ontvangt hij een pensioenuitkering van ABP. De op werknemer van toepassing zijnde pensioenregeling was aanvankelijk bij wet geregeld, te weten de Abp-wet. Die wet schreef voor dat bij een indexering van het loon een overeenkomstige indexering van de pensioenaanspraak volgde (onvoorwaardelijke indexatie). Met de Wet privatisering ABP (WPA) werd de pensioenregeling voor overheidswerknemers inhoudelijk en wat betreft de uitvoering vanaf 1 januari 1996 privaatrechtelijk ingevuld. De Abp-wet is per die datum ingetrokken. Vanaf dat moment werd de pensioenregeling overeengekomen tussen de sociale partners bij de overheid en vastgelegd in een pensioenovereenkomst. Artikel 7 WPA garandeert gelijkwaardige, maar niet dezelfde, pensioenaanspraken als de Abp-wet. Het indexatiebeleid is – kort gezegd – gewijzigd van onvoorwaardelijk naar voorwaardelijk. ABP heeft de pensioenuitkering van werknemer alleen in 2010, 2022 en in 2023 geïndexeerd. Volgens werknemer heeft hij vanaf de ingangsdatum van zijn ouderdomspensioen recht op onvoorwaardelijke indexatie van zijn vóór 1 januari 1996 (de datum waarop de ABP geprivatiseerd werd) opgebouwde pensioen. Het over de periode 1966 tot 1 januari 1996 opgebouwde pensioen dient volgens hem dus geïndexeerd te worden volgens de regels die destijds golden. Door de pensioenuitkering van werknemer slechts in 2010, 2022 en in 2023 te indexeren in plaats van steeds overeenkomstig de loonindexeringen, heeft ABP volgens werknemer onrechtmatig gehandeld want in strijd met zijn eigendomsrecht, als bedoeld in artikel 17 Handvest van de Grondrechten EU en met artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Voor zover hier van belang houdt artikel 10 WPA in dat daar waar tot 1 januari 1996 de Abp-wet een onvoorwaardelijke indexatieregeling kende, die aanspraak sinds de invoering van de WPA een voorwaardelijke is geworden, welke voorwaarde kort gezegd inhoudt: indien daarvoor volgens de betrokken partijen (de sociale partners) de financiële ruimte aanwezig is. Deze beperking van het recht op toeslag

(indexering) is vervolgens meer specifiek geregeld in de Pensioenwet en in artikel 15 lid 2 Besluit financieel toetsingskader pensioenfondsen, dat voorschrijft dat geen toeslag mag worden verleend indien de beleidsdekkingsgraad van het pensioenfonds lager is dan 110%. Dit is een doelbewuste keuze van de wetgever geweest en gesteld noch gebleken is dat ABP in strijd met deze regelgeving heeft gehandeld. Dat ABP niettemin in strijd handelt met het recht op eigendom zoals vastgelegd in artikel 17 van genoemd Handvest en met artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM door de pensioenrechten van werknemer niet loon-overeenkomstig te indexeren, vloeit volgens hem voort uit onder andere het *Albany*-arrest van het HvJ EU (C-67/96, ECLI:EU:C:1999:430) van 21 september 1999 en het YS-arrest van het HvJ EU (C-223/19, ECLI:EU:C:2020:753) van 24 september 2020. Alle daartoe door werknemer aangevoerde argumenten in kwestie zijn, voor wat betreft de te beantwoorden rechtsvraag, in nagenoeg soortgelijke gevallen recentelijk meermaals – en tevergeefs – voor de rechter gebracht, zoals bijvoorbeeld in de zaak die leidde tot het arrest van hof Den Haag van 28 november 2023 (ECLI:NL:GHDHA:2023:2301). De kantonrechter sluit zich aan bij de overwegingen van het hof en zal daarom volstaan met een verwijzing daarnaar. Een en ander leidt ertoe dat de vordering integraal wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 01-05-2024

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2024:2281

Zaaknummer: 10731724 CV EXPL 23-4265

Rechters: R.P.J. Quaedackers

Advocaten: H. van Meerten en E. Lutjens

Wetsartikelen: Pw